

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

31.01.2007. godina
Beograd

Uvp. I 260/05

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović, Jelene Ivanović, Nade Kljajević i Katarine Manojlović-Andrić, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući po zahtevu AA i BB, koje zastupa punomoćnik AB, advokat, za vanredno preispitivanje rešenja Okružnog suda u Beogradu U. br. 826/04 od 16.12.2004. godine, uz učešće protivne stranke - tuženog Sekretarijata za imovinsko-pravne poslove i građevinsku inspekciju Gradske uprave grada Beograda - Sektora za upravno-pravne poslove, Odeljenja za upravno-pravne poslove iz Beograda, Ul. 27. marta br. 42-45 i VV, koga zastupa punomoćnik BA, advokat, u građevinskom predmetu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 31.1.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev SE UVAŽAVA, UKIDA rešenje Okružnog suda u Beogradu U. br. 826/04 od 16.12.2004. godine i predmet vraća istom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem Okružnog suda u Beogradu U. br. 826/04 od 16.12.2004. godine, odbačena je tužba tužilja AA i BB, u upravnom sporu protiv osporenog rešenja tuženog Sekretarijata za imovinsko-pravne poslove i građevinsku inspekciju grada Beograda - Sektora za upravno-pravne poslove - Odeljenja za upravno-pravne poslove Gradske uprave grada Beograda HHI-13 br. 731.1-116/2003 od 04.5.2004. godine, a kojim je odbijena žalba BB, BB i drugih, izjavljena protiv rešenja Odeljenja za komunalne i građevinske poslove Opštine Stari Grad u Beogradu V-01/42 br. 351-385/98 od 10.3.2003. godine, kojim je u stavu I dispozitiva odobrena obnova postupka okončana rešenjem Odeljenja za komunalne i građevinske poslove Opštine Stari Grad br. 351-385/98 od 09.11.1998. godine, koje je postalo pravnosnažno 13.11.1998. godine, dok je stavom II dispozitiva odlučeno da ostane na snazi rešenje br. 351-385/98 od 09.11.1998. godien, kojim je VV odobreno izvođenje radova na adaptaciji i prenameni postojećeg suterenskog podrumskog prostora (desnog stepeništa gledano sa ulice), u poslovni prostor - _____.

U zahtevu za vanredno preispitivanje pobijane sudske odluke je navedeno da su iz obrazloženja saznale da je sud o istoj stvari odlučio presudom U. br. 825/04 od 30.9.2004. godine, po tužbi GG i da u tom upravnom sporu nisu učestvovala ni kao stranke niti kao zainteresovana lica, pa kako je odlučeno o njihovom pravu bez učešća to ukazuju da je učinjena povreda pravila postupka na njihovu štetu. Dalje su navele da su obe tužbe protiv istog osporenog rešenja podnete istog dana s tim što je tužba GG evidentirana pod brojem U. 825/04, a njihova pod brojem U. 826/04, pa je sud umesto da spoji ova dva predmeta najpre odlučio o tužbi pod U. 825/04 kojom je odbio tužbu tužilje, a po saznanju da postoji i njihova tužba sa istovetnim zahtevom, istu odbacuje. Sa ovih i s tim u vezi ostalih navoda bliže označenih u zahtevu predložile su da sud obe sudske odluke Okružnog suda u Beogradu ukine i predmet vrati tom sudu na ponovno suđenje, odnosno preinači tako što će usvojiti tužbeni zahtev i obaveže tuženog da im naknadi troškove postupka.

Protivne stranke - tuženi Sekretarijat za imovinsko-pravne poslove i građevinsku inspekciju Gradske uprave grada Beograda i VV, u odgovorima na zahtev predložili su da sud isti odbije.

Rešavajući o podnetom zahtevu i ispitujući pravilnost pobijanog rešenja na osnovu čl. 48. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da je isti osnovan.

Iz obrazloženja pobijanog rešenja proizilazi da je Okružni sud u Beogradu odluku kao u dispozitivu istog doneo sa razloga što je uvidom u presudu tog suda U. br. 825/04 od 30.9.2004. godine, utvrdio da je ista doneta u upravnom sporu po tužbi GG, kojom je tražen poništaj rešenja tuženog Sekretarijata za imovinsko-pravne poslove i građevinsku inspekciju Gradske uprave grada Beograda HHI-13 br. 731.1-116/2003 od 04.5.2004. godine, odnosno da je doneta u upravnom sporu o istoj stvari te da se u konkretnom slučaju ne može ponovo odlučivati, pa je primenom čl. 28. st. 1. tač. 6. Zakona o upravnim sporovima, tužbu tužilja odbacio.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, odluka iz dispozitiva pobijanog rešenja o odbacivanju tužbe tužilja, ovde podnosilaca zahteva, doneta je pogrešnom primenom odredbe čl. 28. st. 1. tač. 6. Zakona o upravnim sporovima. Ovo stoga što je za odbacivanje tužbe na osnovu čl. 28. st. 1. tač. 6. Zakona o upravnim sporovima potrebno je da su ispunjeni kumulativni uslovi u pogledu postojanja identiteta predmeta spora i identiteta stranaka. U konkretnom slučaju očigledno je da u ranijem (prethodnom upravnom sporu U. 825/04) i kasnijem (U. 826/04) postoji identitet predmeta spora, jer su tužile GG, AA i BB posebnim tužbama u upravnom sporu

(U. 825/04) postoji identitet predmeta spora, jer su tužilje GG, AA i BB posebnim tužbama u upravnom sporu osporavale isti upravni akt tuženog organa - Sekretarijata za imovinsko-pravne poslove i građevinsku inspekciju Gradske uprave grada Beograda, HHI-13 br. 731.1-116/2003 od 04.5.2004. godine koji je meritorno pravonsonažno rešen tako što je presudom Okružnog suda u Beogradu U. 825/04 od 30.9.2004. godine tužba tužilje GG odbijena, ali po nalaženju ovog suda ne postoji i identitet stranaka. Ovo stoga, što identitet stranaka postoji ako tužbu podnosi isti tužilac protiv istog akta tuženog organa, pa kako su tužilje AA i BB posebnom tužbom tražile poništaj istog osporenog rešenja tuženog organa (kao i GG), to je po nalaženju ovog suda Okružni sud u Beogradu pogrešno utvrdio da u upravnom sporu po njihovoj tužbi već postoji pravnosnažna odluka - presuda U. 825/04 od 30.9.2004. godine donesena u upravnom sporu o istoj stvari.

Zbog svega prethodno navedenog potrebno je da Okružni sud u Beogradu u ponovnom postupku pravilno oceni osnovanost tužbe tužilja i donese novu i na zakonu zasnovanu odluku u upravnom sporu, u kome je dužan da otkloni sve napred navedene propuste i raspravi sva pitanja na koja mu ukazano ovom presudom.

Sud je zahtev tužilja za naknadu troškova postupka odbio kao neosnovan, jer je odredbom čl. 60. Zakona o upravnim sporovima, izričito propisano da u upravnom sporu svaka stranka snosi svoje troškove.

Sa izloženog, Vrhovni sud Srbije je na osnovu čl. 49. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 31.1.2007. godine, Uvp.I 260/05

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK